

Συνέντευξη: Νίκος Παργινός

19 Απριλίου 2022 [Συνέντευξη: Νίκος Παργινός](#)

Τον συγγραφέα Νίκο Παργινό φιλοξενεί το thraki Nea. Ο κ. Παργινός πρόσφατα κυκλοφόρησε το καινούργιο του βιβλίο από τις εκδόσεις «Ψυχογιός». Πρόκειται για ένα ιστορικό μυθιστόρημα το οποίο μας ταξιδεύει στην εποχή του Α παγκοσμίου πολέμου, την Κέρκυρα και τον Σερβικό στρατό.

Πρόκειται για το βιβλίο που μας είχε κάνει «κλικ», καθώς ο πρωταγωνιστής του είναι [συννόματος του αντιπεριφερειάρχη Έβρου Δημήτρη Πέτροβιτς](#).

Ο κ. Παργινός, είχε την ευγενική καλοσύνη να απαντήσει στις ερωτήσεις του Γιάννη Τομαδάκη.

Θα μου επιτρέψετε ένα μικρό σχόλιο. Είχα καιρό να διαβάσω ένα βιβλίο σχεδόν “μονορούφι”. Αν δεν είχα και τις καθημερινές υποχρεώσεις είμαι σίγουρος ότι θα το είχα ολοκληρώσει με το που ξεκίνησα να το διαβάζω. Πόλεμος, κακουχίες, ατυχίες. Ισχυροί κι ανίσχυροι. Τελικά στο βιβλίο σας η ελπίδα κερδίζει ή οι άνθρωποι συνηθίζουν, συνεχίζοντας να ελπίζουν για το δίκαιο;

Η ιστορία αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι όλων των εποχών μοιάζουν μεταξύ τους. Παλεύουν κάτω από αντίξοες συνθήκες, άλλοτε έχοντας να αντιμετωπίσουν μεγάλες αντιξοότητες με πενιχρά μέσα κι άλλοτε με μικρά προβλήματα που όμως η καθημερινότητα αμβλύνει με την επιμονή τους. Σε στιγμές μεγάλων κακουχιών, η ίδια η ιστορία αποδεικνύει ότι τελικά νικητής από τούτες τις αδιάκοπες μάχες βγαίνει πάντα ο ανθρωπισμός, η αλληλεγγύη, ο αλτρουισμός, που τροφοδοτεί τις ελπίδες των ανθρώπων για να ξεπεράσουν τα μεγάλα προβλήματα και τις δυσκολίες της ζωής. Οι ήρωες του βιβλίου καλούνται λοιπόν να ανταπεξέλθουν στο κάλεσμα της μοίρας που σε μια

δύσκολη χρονική περίοδο τους προκαλεί. Κι ο έρωτας, η ελπίδα που γεννά η αγάπη μοιάζει να αποτελεί εκείνη τη ειδοποιό διαφορά που μετριάζει τα βάσανα και τις κακουχίες και τροφοδοτεί τη γέννηση της ελπίδας για την επικράτηση ενάντια σε κάθε αντιξοότητα.

Πόσο δύσκολο είναι ένας πύργος που δεν υπάρχει, να “ζωντανέψει” μέσα από ένα βιβλίο;
Η ίδια η ιστορία μάς ψιθυρίζει ιστορίες, αρκεί να έχουμε ανοικτά τα μάτια και τα αυτιά μας και να ακολουθούμε τα χνάρια της. Η Κέρκυρα είναι ένας τόπος ευλογημένος, όχι μόνο με το φυσικό κάλλος με το οποίο την έχει προικίσει η φύση, αλλά και με το πλούσιο αποτύπωμα που έχει αφήσει η ιστορία στο πέρασμά της σε κάθε γωνιά της. Αρκεί λοιπόν, να σκύψεις και να ακούσεις του ψιθύρους της παράδοσης. Τα απομεινάρια ενός ερειπωμένου πύργου, πέρα από τη γοητεία που μοιάζει να αναβλύζει μέσα από τις πρασινάδες που τα καλύπτουν, έχουν να σου εξομολογηθούν πολλά καθώς το βλέμμα σου τα διατρέχει. Άφησα λοιπόν τη φαντασία μου να τρέξει, να οδηγηθεί σ’ όλα εκείνα που οι πέτρες μου ψιθύρισαν και να συνθέσω υποψιασμένος τα πάντα μέσα από την έρευνα και τα διάσπαρτα στοιχεία που, ως συγγραφέας, έβρισκα στο δρόμο για να σβήσω τη δίψα που είχε γεννήσει ετούτη η ανακάλυψη. Κι ο ερειπωμένος πύργος, ζωντάνεψε, αναδύθηκε μέσα από τις στάχτες και τα ερείπιά του σαν ένα όραμα, μια οπτασία που πήρε σάρκα και οστά καθώς έκανα το απαραίτητο ταξίδι πίσω στο χρόνο. Τον ζωγράφισα λοιπόν με χρώματα, τον έντυσα με τα απαραίτητα και άρχισα να μεταφέρω στο χαρτί τις εικόνες που γεννήθηκαν από τούτους του ψιθύρους. Δεν ήταν εύκολο ετούτο το διάβημα, αλλά ελπίζω να αποδείχθηκε παραγωγικό για τους αναγνώστες.

Στη σημερινή Κέρκυρα, οι σχέσεις με τους Σέρβους παραμένουν ισχυρές ή απλά εξαρτώνται από την ιστορία;

Η σχέση των Κερκυραίων με τους Σέρβους παραμένουν ισχυρές. Χιλιάδες Σέρβοι έρχονται στο νησί, όχι μόνο για να αποτίουν τον απαραίτητο φόρο τιμής στο Μαυσωλείο του Βίδο, αλλά για να πάρουν μια γεύση από το άρωμα της Κέρκυρας. Η Κέρκυρα κατέχει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά τους, και γίνονται προσπάθειες από τους εκάστοτε άρχοντες του τόπου, ετούτη η ιδιαίτερη σχέση να καλλιεργηθεί περαιτέρω. Η δημιουργία του Σερβικού Μουσείου στο νησί, οι αρκετές αμφικτιονίες μεταξύ της Κέρκυρας και πολλών Σερβικών πόλεων, οι συνεχείς δράσεις και το ετήσιο μνημόσυνο που πραγματοποιείται στο Βίδο, αλλά ακόμα και η εξέχουσα θέση που κατέχουν αρκετοί Κερκυραίοι στην Σερβία, όπου έχουν δοθεί τα ονόματά τους σε δρόμους διαφόρων πόλεων, αποδεικνύει πως αυτό το ιστορικό υπόβαθρο αποτελεί το καλύτερο έδαφος για να καρποφορήσουν οι δεσμοί φιλίας μεταξύ των δυο λαών. Μην ξεχνάμε, πως στο νησί υπάρχουν ακόμα απόγονοι μικτών γάμων μεταξύ Σέρβων και Κερκυραίων, πολλοί απόγονοι που στα πρόσωπά τους παίρνει σάρκα και οστά η ίδια η ιστορία.

Ένας συγγραφέας απομονώνεται την περίοδο της γραφής. Αν δεν ήσασταν στην Κέρκυρα που θα θέλατε να γράψετε το επόμενο βιβλίο σας;

Κάθε τόπος έχει τα δικά του μυστικά, τις δικές του ιστορίες, τη δική του παράδοση. Είμαι ένας άνθρωπος που νιώθω να με έλκουν τέτοιες λαϊκές δοξασίες που περνούν από γενιά σε γενιά. Υπάρχει ένας τεράστιος πλούτος σε κάθε γωνιά της χώρας μας, που δυστυχώς παραμένει ανεκμετάλλευτος, και πολλές φορές δεν καταγράφεται καν. Όπου κι αν ζούσα, τέτοια στοιχεία θα έψαχνα μανιωδώς για να τιθασεύσω το θεριό της συγγραφής μέσα μου. Ζώντας στην Κέρκυρα, ένιωσα την ανάγκη, ως ένας άνθρωπος της γραφής, να κάνω κι εγώ το δικό μου χρέος. Να αφήσω το δικό μου αποτύπωμα μοιραζόμενος με το αναγνωστικό κοινό λίγη από εκείνη τη μαγεία εκείνων των γεγονότων. Φιλτράροντάς τα πάντα μέσα από το δικό μου λογοτεχνικό πλαίσιο, δημιουργώντας τη μυθιστορηματική πλοκή που θα μπορούσε να τιθασεύσει και να περικλύσει μέσα της όλα όσα μου γέννησε η ενδεδειγμένη ανάγνωση των ιστορικών γεγονότων. Κάθε φορά που καταπιάνομαι μ' ένα βιβλίο προσπαθώντας να αναδείξω ένα ιστορικό γεγονός, δεν σας κρύβω πως επιζητώ την απομόνωση, την συγκέντρωση και τη διοχέτευση της προσοχής μου στο στόχο της συγγραφής, όσο δύσκολο κι αν φαντάζει αυτό, ειδικά στις μέρες μας, όπου η καθημερινότητά μας βάλλεται από παντού με ειδήσεις και γεγονότα. Επόμενος στόχος μου η συγγραφή ενός νέου βιβλίου που ήδη έχει ξεκινήσει εδώ κι έναν χρόνο περίπου. Μια άλλη φωνή μέσα μου ξύπνησε την ανάγκη να στρέψω το ενδιαφέρον μου σ' ένα εξίσου σημαντικό ιστορικό αποτύπωμα της Κέρκυρας που παραμένει άγνωστο για το ευρύ κοινό και θα εκπλήξει τους αναγνώστες, οδηγώντας τους σ' ένα διαφορετικό, ελπίζω, ταξίδι, γεμάτο συγκίνηση, αγωνία και αρκετές δόσεις αυτοκριτικής.

Ο Νίκος Παργινός γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1971. Σπούδασε στο Τμήμα Μηχανολόγων & Αεροναυπηγών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει γράψει τα μυθιστορήματα *Κρεμάλα* (2005), *Με τον έρωτα περνάει ο καιρός με τον καιρό ο έρωτας* (2009), *Το τάγμα της ελπίδας* (2011), *Ο κανόνας της ορθής γωνίας* (2014) και *Το Σταυροδρόμι των Ηρώων* (2019), τη συλλογή διηγημάτων *Ο σκαλιστής των μπαστουινιών* (2016) και το αφήγημα *Φάρος ζωής* (2017). Ζει μόνιμα στην Κέρκυρα, είναι παντρεμένος κι έχει μια κόρη κι έναν γιο.

Η υπόθεση του βιβλίου «Το νησί της σωτηρίας»
Κέρκυρα, 1916. Δυο κόσμοι διαφορετικοί σμίγουν μοιραία, καθώς χιλιάδες Σέρβοι στρατιώτες και πρόσφυγες καταφθάνουν στο νησί του Ιονίου, μέσα στη δίνη του Μεγάλου Πολέμου. Μετά τον Αλβανικό Γολγοθά και την κατάληψη της χώρας τους, οι αποδεκατισμένοι Σέρβοι βρίσκουν έναν σωτήριο τόπο για να επουλώσουν τις αμέτρητες πληγές τους, μα τα βάσανά τους δεν έχουν τελειωμό, καθώς οι επιδημίες θα πλήξουν μεγάλο κομμάτι των διασωθέντων. Στη σκιά ετούτης της πρωτοφανούς κατάστασης, ο έρωτας, αν και φαντάζει περιττή πολυτέλεια, έρχεται δικαιωματικά στο προσκήνιο και διατρανώνει το μεγαλείο του.

Μια ιστορία αγάπης μεταξύ ενός Σέρβου στρατιώτη, του Ντιμίτρι, και μιας Κερκυραίας, της Σωτηρίας, θα γεννηθεί απρόσμενα μέσα από τα αποκαΐδια του

πολέμου και των κακουχιών. Εκείνη βιώνει έναν μαρτυρικό γάμο στη σκιά ενός αδίστακτου άρχοντα του νησιού. Εκείνος, κομμάτι ενός πολεμικού δράματος, ψάχνει απεγνωσμένα ελπίδα σε τούτον τον τόπο. Ο έρωτάς τους γεννιέται παράδοξα, γεφυρώνοντας δεσμεύσεις, πατρίδες, συνθήκες, κόσμους, ενάντια σε όλους και όλα. Μα είναι αποφασισμένοι να τον τιμήσουν. Θα τα καταφέρουν;